

det vilde i høi Grad forringe dette Udbytte. Min ærede Sidemand (Breinholt), som ogsaa talte igaar, mente, at det slet ikke vilde forringe Udbyttet, men tværtimod forhøje det. Det synes altsaa, at der er i høi Grad modstridende Anskuelser om denne Ting, og at en omhyggelig Undersøgelse af, hvad der maatte antages, vilde kunne være til stor Oplysning for ikke saa her i Thinget. Det er blevet omtalt, at Udbragningen af Sukkeret forringer Noens Fodervardi. Det er ikke bestemt konstateret, i hvilken Grad det forringer den, og ingen af os her, tror jeg, veed, om det forringer den saa meget som det Udbytte, man kan faae, naar Sukkeret udbrages. Jeg veed, at Udskillige — jeg tror ogsaa, det er kommet frem under Foredragene her i Salen — mene, at Roesproduktionen vil medføre en overordentlig Forøgelse af Trækraften, som vil gjøre Produktionen i høi Grad vanskelig. Det er jo ikke umuligt, at det er saa, og jeg kan godt forstaa, at de, som have denne Tro, have nogen Mistillid til denne Industris Fremgang, men det er ogsaa muligt, at Sligt ordner sig i det virkelige Liv paa en anden Maade, end man tænker sig, og at man fra Udlandet kunde faae Oplysninger om, hvad Resultat man der er kommen til. Derfor tror jeg, at der vil findes mange Punkter, som i det Mindste for Mange vilde have meget stor Verdi at faae undersøgt, og jeg vilde ønske, at Regjeringen vilde have viist de Medlemmer, som sympatisere med mig, den Smøbekommen at hjælpe os til, at saadanne Oplysninger kunne staffles tilveie.

Finantsministeren (Estrup): Jeg skal kun gjøre det ærede Medlem, som nu satte sig, opmærksom paa, at jeg paa ingen Maade har modfat mig eller erklæret mig uvillig til at medhjælpe til, at saadanne Oplysninger kunne staffles tilveie; men jeg har kun gjort gjældende, at den Maade, hvorpaa det ærede Mindretal ønskede Oplysningerne staffede tilveie, efter min Mening ikke vilde være hensigtsmæssig, at jeg ikke tror, at der vil opnaas Noget ved at sende danske Mænd ud for at undersøge Sukkerroedyrkingen i fremmede Lande, at man ikke derved vil opnaa Andet, end hvad der allerede fylbtigt foreligger paa anden Maade til Oplysning om Sukkerroedyrkingen paa disse Steder, og at altsaa det Bidrag, som derigjennem kunde indvindes til Besvarelse af Spørgsmaalet, om Sukkerroedyrkingen vilde kunne finde Sted med Fordel her, ikke vilde være af nogen Betydning; det er kun det, som jeg har gjort gjældende. Det er en Selvfølge, at, dersom dette Spørgsmaal skulde komme til at foreligge en anden Gang til Behandling i Thinget, enten gennem Initiativ fra mig eller paa anden Maade, vilde det være ønskeligt at faae, og jeg skulde ogsaa bidrage til at skaffe alle de Oplysninger tilveie om Forholdene, som staa i min Magt; men denne Maade at skaffe Oplysninger paa, at søge Bevilling til at

sende Mænd ud for at undersøge Forholdene i fremmede Lande, anser jeg ikke for at være hensigtsmæssig eller for at ville føre til det Resultat, som man venter.

Schlegel: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet for en kort Bemærkning.

Schlegel: Jeg tror, at Mindretallet vil være meget tilfredsstillet ved, at den ærede Minister lader Sagen undersøge paa en omhyggelig og samvittighedsfuld Maade af upartiske Mænd, hvad enten det sker ved Reise eller ikke, men man vil sætte megen Pris paa, om disse Undersøgelser kunne under en eller anden Form komme frem uden at staa i Forbindelse med Forelæggelse af et slikt Forslag, thi naar de ikke kommer frem paa anden Maade, og den høje Regjering ikke har nogen Sympathi for selve denne Sag, faae vi jo ikke Noget at se af disse Oplysninger.

Ordføreren (Nasing): Den ærede 2den Landskingsmand for 10de Kreds (Jessen) kunde ikke billige det Endringsforslag, som af Udvalget er stillet om en Tilbagebetaling af den erlagte Afgift til de nu bestaaende Fabrikker. Udvalget erkjender, at disse Fabrikker ikke have nogen Ret til en saadan Tilbagebetaling, men man har ment, og det maa jeg vedblivende fastholde, at der er et vist Billighedskrav tilstede for, at en saadan Tilbagebetaling ydes dem, og maasse den ærede Landskingsmand vilde have været af samme Mening, hvis han ikke havde befundet sig i en Bilsfarelse, som jeg skal tillade mig at berigtige. Han mente nemlig, at disse to Fabrikker, da de bleve anlagte, vare velbekjendte med Loven af 3die Mai 1873; dette er imidlertid ikke Tilfældet. Det, de vidste, var, at Regjeringen var besluttet paa at fastholde, at indenlandsk og udenlandsk Sukker skulde beskattes lige, men derimod vidste de ikke, hvorledes dette Princip vilde blive udført i Virkeligheden, og navnlig ikke, at det vilde blive udført paa den Maade, som skete ved Loven af 1873, og som nu har viist sig at være mindre korrekt. Dette forekommer mig at være en Omstændighed, som væsentlig maa komme i Betragtning. En anden Omstændighed, som jeg ogsaa skal nævne, er den, der blev fremhævet af en foregaaende Taler, nemlig, at det allerede er lang Tid siden, at Regjeringen er kommen til det Resultat, at det vilde være rigtigt noget at formindske Afgiften for Fabrikkerne, og det er kun ugunstige Omstændigheder, som have medført, at man endnu ikke er kommen til noget Resultat, at der i det Mindste er hengaaet et Aar og maasse vil hengaa flere, inden det bringes til at blive Lov. Jeg skylder at gjøre en Bemærkning med Hensyn til den Hensigt, der er frem-